

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/110/2020
Identifikačné číslo spisu: 7914207581
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:7914207581.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Bürhanedin Hasani - ZMRZLINA HASAN, s miestom podnikania Štefana Moyzesa 2126/2, Michalovce, IČO: 10 794 760, zastúpeného advokátskou kanceláriou Vojčik & Partners, s.r.o., so sídlom Rázusova 28, Košice, IČO: 36 866 563, proti žalovanému: Eran Hasani, s miestom podnikania Tržná 3483/1, Trebišov, IČO: 34 273 816, v konaní o odstránenie závadného stavu, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02. júla 2019, č. k. 4Cob/106/2018-189, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovaný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 14. apríla 2018, č. k. 33CbPv/1/2015-130 v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. júna 2018, č. k. 33CbPv/1/2015-148, uložil žalovanému povinnosť zdržať sa používania slovného spojenia „ZMRZLINA HASANI“ v rámci svojej podnikateľskej činnosti a nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

1.1. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou zo dňa 21. augusta 2012 sa žalobca pôvodne domáhal uloženia povinnosti žalovanému zmeniť svoje nezapísané označenie „ZMRZLINA HASANI“. Na návrh žalobcu uznesením zo dňa 9. marca 2016 súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zdržať sa používania slovného spojenia „ZMRZLINA HASANI“ v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

2. Žalobca v žalobe tvrdil, že od začiatku svojej podnikateľskej činnosti (3. apríl 1992), používal pri svojej obchodnej činnosti - výrobe a predaji zmrzliny - nezapísané označenie „HASANI ZMRZLINA“ a „HASANI ZMRZLINA HASAN“, pod týmto označením sa výrobky žalobcu stali ľahko identifikovateľné s jeho osobou a spotrebitelia si ich s ním spájali. Žalovaný začal podnikat' (28. septembra 1995) v rovnakom predmete činnosti v obchodných priestoroch v O., ktoré označil nezapísaným označením „ZMRZLINA HASANI“, pričom žalobca sa opakovane, avšak bezúspešne pokúšal dohodnúť so

žalovaným, aby prestal používať toto označenie (z ktorého dôvodu si dal žalobca zapísať ochranné známky na dovtedy ním používané a nezapísané označenia).

2.1. Používanie označenia „ZMRZLINA HASANI“ žalovaným, považoval žalobca za nekalosúťažné konanie v zmysle generálnej klauzuly ust. § 44 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), podľa ktorej je zakázané také konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom, v tomto prípade uvádza spotrebiteľov do omylu o pôvode zmrzliny. V žalobe poukázal na to, že v prípade výroby a predaja zmrzliny ide o špecifický spotrebiteľský produkt a v tomto prípade aj malý lokálny trh, kedy priemerný spotrebiteľ si zmrzlinu často identifikuje na základe označenia, čím si podnikateľ na vymedzenom trhu buduje svoje meno, dobrú povesť a značku pre svoj produkt.

2.2. Žalobca ďalej tvrdil, že žalovaný používaním nezapísaného označenia „ZMRZLINA HASANI“ začal ťažiť z dobrej povesti žalobcu, ktorú si tento roky budoval, vyvolal objektívne nebezpečenstvo ujmy na reputácii a strate zákazníkov na strane žalobcu, čím podľa žalobcu boli naplnené podmienky Obchodného zákonníka o vyvolaní nebezpečenstva zámenny a parazitovaní na získanej povesti žalobcu.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení namietal, že nie je naplnená žiadna zo skutkových podstát nekalosúťažného konania podľa § 44 ods. 2 Obchodného zákonníka a poukázal na ustanovenie § 14 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, podľa ktorého majiteľ ochrannej známky je povinný strpieť, ak používateľ nezapísaného označenia, ktoré má iba miestny dosah, používa v obchodnom styku nezapísané označenie zhodné alebo podobné s touto ochrannou známkou, toto používanie sa začalo pred dňom podania prihlášky a rozsah jeho používania sa nezmenil; poukázal na to, že označenie „ZMRZLINA HASANI“ používa od roku 2008, pričom žalobca podal prihlášku ochrannej známky až v roku 2010 a zdôraznil, že priezvisko žalovaného je N.. Uviedol, že so žalobcom sú príbuzní a svoje označenie v júni 2013 na prevádzke v O. upravil a znie ERAN ZMRZLINA HASANI, pretože jeho meno je K. N. a tým chcel presne identifikovať subjekt, ktorý zmrzlinu vyrába a predáva. Slovné spojenie „ZMRZLINA HASANI“ v rámci svojej podnikateľskej činnosti nepoužíva.

4. Žalobca, reflektujúc na vyjadrenie žalovaného, poukázal na skutočnosť, že dominantným a rozlišujúcim prvkom označenia prevádzky žalovaného je slovné spojenie „ZMRZLINA HASANI“. Pri svojej obchodnej činnosti žalobca od začiatku používal nezapísané označenie „HASANI ZMRZLINA“ a „HASANI ZMRZLINA HASAN“, a preto žalovaný používaním označenia „ZMRZLINA HASANI“ koná v rozpore s dobrými mravmi súťaže a naplnia okrem generálnej klauzuly nekalej súťaže aj skutkovú podstatu nekalosúťažného konania podľa § 46, § 47 sa § 48 Obchodného zákonníka (klamlivé označenie, vyvolanie nebezpečenstva zámenny a parazitovanie na povesti).

5. Súd prvej inštancie sa vo svojom rozhodnutí podrobne zaoberal sporným tvrdením, či slovné spojenie „ZMRZLINA HASANI“, používané žalovaným, je spojením, ktoré vzhľadom na to, že sa nachádza v označení prevádzok obidvoch sporových strán, vykazuje znaky nekalosúťažného konania.

5.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca začal používať na označenie svojich prevádzok slovné spojenie „ZMRZLINA HASANI“ skôr ako žalovaný a neskorším používaním tohto slovného spojenia žalovaným došlo k nekalosúťažnému konaniu, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a žalobcovi spôsobuje ujmu tým, že uvádza spotrebiteľov do omylu o pôvode zmrzliny. Uviedol, že nie je podstatné, že k zápisu ochranných známok žalobcom došlo až po začatí používania slovného spojenia v označení prevádzky žalovaným, pretože rozhodujúce je to, že žalobca používal uvedené označenie pred žalovaným. Okresný súd zastával názor, že výrobky a označenia žalobcu sa stali pre neho u spotrebiteľov príznačnými, žalovaný preto svojim neskorším konaním vyvolal nebezpečenstvo zámenny týchto označení u priemerného spotrebiteľa a dojem klamlivého obchodného prepojenia medzi žalobcom a žalovaným v očiach širokej verejnosti, čo je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo zámenny s osobitným označením a výrobkami, či výkonmi žalobcu.

5.2. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný parazituje na povesti a výrobkoch žalobcu tým, že používa označenie, ktoré je zameniteľné s označením, ktoré používa na svoje podnikanie žalobca a dochádza tak ku klamlivému označeniu tovaru a služby, čo vyvoláva nebezpečenstvo zámenny medzi obidvoma subjektmi. Za neúčinnú považoval súd obranu žalovaného, že jeho meno a priezvisko je K. N., ktoré je súčasťou označenia žalovaného za účelom presnej identifikácie subjektu, ktorý vyrába a predáva zmrzlinu, pretože žalovaný slovné spojenie ZMRZLINA HASANI používal skôr ako žalobca.

5.3. Z dôvodov vyššie uvedených okresný súd žalobe vyhovel a úspešnému žalobcovi priznal proti

žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“).

6.1. Uviedol, že podnikateľské oprávnenie mu vzniklo 28. septembra 1995 a odvtedy používa svoje obchodné meno ako fyzická osoba K. N., ktoré je podstatnou náležitosťou jeho existencie ako podnikateľa podľa ust. § 8 a § 9 Obchodného zákonníka. Zdôraznil, že pre konanie kvalifikované ako nekalá súťaž musia byť splnené podmienky uvedené v generálnej klauzule, t. j. musí ísť o konanie v hospodárskej súťaži, toto konanie musí byť v rozpore s dobrými mravmi súťaže a takéto konanie musí byť spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Pre naplnenie podmienok generálnej klauzuly podľa odvolateľa je nevyhnutné, aby medzi rôznymi súťažiteľmi bol vzájomný súťažný vzťah, ktorý je vymedzený okrem iného aj miestom výkonu podnikateľskej činnosti. Zastával názor, že táto podmienka nie je v predmetnej veci splnená, pretože sporové strany vykonávajú podnikateľskú činnosť v rôznych okresoch, teda nie sú vo vzájomnom súťažnom vzťahu, a preto nejde o konanie v hospodárskej súťaži, resp. podnikanie oboch sporových strán je iba miestneho charakteru s ohľadom na druh výrobkov, ktoré predávajú a umiestnenie ich prevádzkarní - O. a B. vzdialené od seba 20 km.

7. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť zdôrazňujúc, že podanou žalobou nesleduje uloženie zákazu žalovanému používať jeho obchodné meno, ale zo strany žalobcu ide o ochranu práv k svojmu označeniu budovanému 26 rokov, pričom žalovaný sa bez jeho súhlasu snažil pripojiť k jeho prezentácii v podnikateľskom prostredí, v ktorom strany sporu vystupujú ako odlišné a konkurenčné entity.

8. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“ alebo „krajský súd“) na nariadenom pojednávaní prejednal odvolanie žalovaného, zopakoval dokazovanie výsluchom strán sporu a predloženými fotografiami ich prevádzok, na základe ktorých dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a rozsudkom zo dňa 02. júla 2019, č. k. 4CoB/106/2018-189, rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zaliel a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8.1. Z výpovede žalobcu odvolací súd zistil, že podľa žalobcu dochádza k zámene prevádzky žalobcu s prevádzkou žalovaného zo strany zákazníkov, ako aj parazitovaniu na povesti žalobcu, a to tým, že u dodávateľov má žalobca zľavy, z dôvodu odberu väčšieho množstva tovarov a žalovaný určitý čas využíval zľavy žalobcu, na jeho úkor, kým žalobca dodávateľom vysvetlil, že žalovaný k nemu nepatrí.

8.2. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že sa tak ako žalobca zaoberá výrobou a predajom zmrzliny už dlhý čas a za nepravdivé označil tvrdenie žalobcu, že ich prevádzky v Trebišove, Sečovciach a v Michalovciach sú zameniteľné, nakoľko ich pravidelní zákazníci si ich nemýlia a keďže podniká v Sečovciach už 20 rokov, aj náhodní zákazníci vedia, ako jeho zmrzlina chutí. Žalovaný poukázal tiež na to, že v Trebišove sú traja výrobcovia a predajcovia zmrzliny s menom N. v Sečovciach je sám a v Michalovciach je žalobca a okrem žalobcu nikto nenamieta, že používa na označenie svojej prevádzky sporné označenie.

9. Odvolací súd na základe skutkového stavu zisteného po zopakovaní dokazovania dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil už skôr vykonané dôkazy, keďže ani po zopakovaní dokazovania odvolacím súdom strany sporu neuviedli iné skutočnosti, a následne vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že na strane žalovaného sú splnené zákonné podmienky pre posúdenie jeho konania ako nekalosúťažného.

9.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd zastal názor, že konaním žalovaného nedošlo k naplneniu znakov nekalej súťaže podľa tzv. generálnej klauzuly (§ 44 ods. 1 Obchodného zákonníka), obsahujúcej 3 pojmové znaky charakteristické pre každé nekalosúťažné konanie, ktoré musia byť súčasne naplnené - musí ísť o konanie v hospodárskej súťaži; musí ísť o konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a súčasne toto konanie musí byť objektívne spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom, pričom musí ísť o ujmu skutočne existujúcu alebo hroziacu - pretože strany sporu ako fyzické osoby - podnikatelia začali nezávisle na sebe podnikat', podnikajú v rôznych regiónoch a každý z nich si vytvára povest' a okruh zákazníkov samostatne..

9.2. Odvolací súd uzavrel, že napriek skutočnosti, že každá zo strán sporu má prevádzku v inom meste a ide len o vzdialenosť 20 km, región pre posúdenie nekalosúťažného konania nie je stanovený hranicami kraja, či okresu. Zastal však názor, že vzdialenosť, a tým aj rôznosť regiónov, je daná predovšetkým charakterom výrobkov alebo služieb, ktoré podnikatelia vyrábajú, resp. ponúkajú. A pokiaľ vzdialenosť

20 km je zanedbateľná pri obchode s nehnuteľnosťami, či tovarmi s vyššou hodnotou, príp. pri poskytovaní služieb takéhoto charakteru (realitná kancelária, sprostredkovanie predaja áut a pod), v posudzovanej veci je predmetom výroby a predaja strán sporu zmrzlina, teda potravina rýchlo sa kaziaca, kedy okruh zákazníkov tvoria predovšetkým obyvatelia z blízkeho okolia, prípadne obcou prechádzajúci turisti.

9.3. Z uvedeného podľa odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že strany sporu nie sú v hospodárskej súťaži, keďže každý z nich podniká v inom regióne a okrem toho, žalobca nepreukázal ani splnenie ďalšieho zákonného znaku nekalej súťaže, a to že použitím označeného slovného spojenia mu skutočne vznikla škoda alebo nejaká ujma mu aj reálne hrozí.

10. K tvrdeniu žalobcu, že slovné spojenie ZMRZLINA HASANI používal skôr ako žalovaný, odvolací súd uviedol, že svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal a ním predložené fotografie prevádzok v Michalovciach toto jeho tvrdenie spochybňujú, resp. tak ako sám žalobca uviedol, na hlavnej stene obidvoch prevádzok má na tabuli uvedené slovné spojenie ZMRZLINA HASAN a na vedľajšej stene na tabuli slovné spojenie ZMRZLINA HASANI, pričom žalovaný poukázal na to, že písmeno „I“ v slove HASANI na bočnej stene je dodatočne dopísané. Žalobca toto tvrdenie nerozporoval a neuviedol kedy a prečo tak urobil, preto možno dôvodne predpokladať, že aj na bočných tabuliach mal pôvodne slovné spojenie ZMRZLINA HASAN, ergo žalobca bez pochybností nepreukázal, že slovné spojenie ZMRZLINA HASANI používal skôr ako žalovaný.

11. Odvolací súd zastal názor, že nekalosúťažným konaním nie je používanie obchodného mena podnikateľa - fyzickej osoby, v tomto prípade mena a priezviska žalovaného (K. N.) v názve jeho prevádzky v spojení so všeobecným označením ZMRZLINA. Navyše, označenie ZMRZLINA HASANI používal žalovaný od roku 1995 do jeho zmeny pridaním svojho mena K. nad toto slovné spojenie, a práve pod týmto označením, ktoré bolo známe (od roku 1995) aj žalobcovi, si žalovaný budoval svoje meno a povest' ako výrobca a predajca zmrzliny v Sečovciach. Obchodné meno žalovaného, t. j. meno a priezvisko K. N. uvedené na vývesnej tabuli označujúcej jeho prevádzku spolu so slovom ZMRZLINA charakterizujúcim druh žalovaným v prevádzke poskytovaných výrobkov a služieb, je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným odlišujúcim znakom od označenia prevádzky žalobcu ZMRZLINA HASAN.

12. Záverom odvolací súd uviedol, že keďže žalobca v konaní nepreukázal splnenie základných podmienok generálnej klauzuly, súd sa jeho tvrdením o parazitovaní žalovaného na povesti žalobcu a vytváraní nebezpečenstva zámeny už nezaoberal a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

13. Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) odôvodnené podľa § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, odvolací súd ignoroval vyjadrenia týkajúce sa skutkového stavu podané žalobcom a svoje závery deklarované v rozsudku dostatočne neodôvodnil, čím sa znemožnilo správne právne posúdenie veci a rozhodnutie krajského súdu je tak zmätočné, nepreskúmateľné a arbitrárne.

14. V dovolaní žalobca uviedol, že počas konania preukázal, že od začiatku svojej podnikateľskej činnosti, teda od 03. apríla 1992 používa pri svojej obchodnej činnosti nezapísané označenie „HASANI ZMRZLINA“ a „HASANI ZMRZLINA HASAN“, zatiaľ čo žalovaný začal podnikáť ku dňu 28. septembra 1995, v rovnakom predmete činnosti a svoju prevádzkareň v Sečovciach označil nezapísaným označením „ZMRZLINA HASANI“, a teda žalobca a žalovaný pôsobia na rovnakom trhu. Napriek snahe žalobcu o dosiahnutie konsenzu so žalovaným, a síce aby tento zmenil označenie svojich obchodných priestorov, tento zaujal odmietavé stanovisko. Dovolateľ sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu vyvolávania nebezpečenstva zámeny podľa ust. § 47 ods. 1 Obchodného zákonníka, konanie žalovaného vykazuje znaky nekalej súťaže, žalovaný parazituje na povesti a kvalite výrobkov žalobcu a získava tak neoprávnený prospech z rozlišovacej spôsobilosti označenia, ku ktorému dochádza z dôvodu zámeny v jednom regióne, čo je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a férovým obchodným stykom. Na podporu svojich tvrdení dovolateľ opakovane uviedol reálne príklady, ktoré predostrel už v konaní pred súdom prvej inštancie ako aj odvolacím súdom, kedy zákazníci prišli do omylu v dôsledku zámeny žalovaného so žalobcom. Dovolateľ taktiež pripomenul, čo bolo konštatované aj v rámci dokazovania, a síce že dodáva zmrzlinu

predajcom v širokom okolí (Michalovce, Sobrance, Širava, Humenné, Vranov nad Topľou, Domaša) a hoci nie sú nádoby, v ktorých produkt dodáva označené, spotrebitelia citlivo reagujú na ústne odporúčania a teda aj tieto odberné miesta je nutné vnímať ako trh, na ktorom žalobca pôsobí, a preto je presvedčený o naplnení všetkých troch znakov nekalosúťažného konania, a síce, že súťažitelia (žalobca a žalovaný) sa stretli v priestore, čase i predmete podnikania.

14.1. Dovolateľ nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu (v bode 24. odôvodnenia), že nedošlo k naplneniu znakov nekalej súťaže z dôvodov podnikania v rôznych regiónoch, resp. aj keby bol tento záver akceptovateľný, medzi Sečovcami, Michalovcami a Trebišovom v rámci ich osobitných okresov je zanedbateľná vzdialenosť a všetky tri sú na jednej, veľmi frekventovanej, trase Košice - Zemplínska Širava. Podľa žalobcu odvolací súd týmto jedným (neprimerane stručným) bodom odôvodnenia rozhodnutia nebral do úvahy vyjadrenia žalobcu, nakoľko opomenul uviesť ako sa s nimi vysporiadal a konštatoval svoj spôsob vymedzenia geograficky relevantného trhu bez ohľadu na skutočnosti preukazujúce zameniteľnosť strán sporu.

14.2. Žalobca hodnotí ako nesprávny právny záver odvolacieho súdu (v bode 25. odôvodnenia), a to najmä s ohľadom na obsah výpovedí strán sporu v priebehu dokazovania pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacím súdom, podľa ktorého vzdialenosť regiónov je daná predovšetkým charakterom výrobkov, alebo služieb, ktoré podnikatelia vyrábajú a kým nepochybne vzdialenosť 20 km je zanedbateľná pri napr. obchode s nehnuteľnosťami, v prípade rýchlo sa kaziacich potravín, kedy okruh zákazníkov tvoria predovšetkým obyvatelia blízkeho okolia, je táto vzdialenosť výrazná.

14.3. Rovnako za nesprávny považuje žalobca záver súdu o tom, že nepreukázal vznik škody alebo ujmy, ktorá mu v dôsledku konania žalovaného vznikla, a to z dôvodu, že už z výpovede žalobcu muselo byť zrejmé, že spotrebitelia vnímali rozličnú chuť a kvalitu výrobku žalobcu oproti výrobku žalovaného, no vnímali ich jeden podnikateľský subjekt.

14.4. Dovolateľ preto napáda uvedené rozpory medzi dokazovaním a konštatáciami odvolacieho súdu v dovolaní napadnutom rozhodnutí, a to ako nesprávny procesný postup odvolacieho súdu a nedostatočné odôvodnenie odklonu od záverov súdu prvej inštancie pri rovnakých skutkových okolnostiach a dôkazných prostriedkoch a navrhuje, aby dovolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 02. júla 2019, č. k. 4CoB/106/2018-189, zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

14.5. Žalobca zároveň navrhuje, aby dovolací súd zrušil právoplatnosť dovolaní napadnutého rozsudku, majúcu za následok povinnosť žalobcu uhradiť žalovanému trovy konania, ktoré vzhľadom na dĺžku trvania sporu nie sú zanedbateľné.

15. Žalovaný vo vyjadrení k podanému dovolaniu žalobcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, vrátane jeho odôvodnenia, považuje za správne a navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť v zmysle ust § 447 písm. c/ C. s. p..

15.1. Uviedol, že žalobca v dovolaní opakovane poukazuje na všetky skutočnosti, ktoré už uplatnil v konaní pred súdmi nižšej inštancie, uvádza tie isté argumenty, ktoré však žiadnym spôsobom nepreukázal. Trvá na svojich tvrdeniach, že podnikanie oboch sporových strán je iba miestneho charakteru a opakovane poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 4Obo/245/2004, v zmysle ktorého „o nekalosúťažné konanie ide iba vtedy, ak sa súťažitelia stretnú v priestore, čase a v predmete podnikania“. K dovolaciemu dôvodu žalobcu v zmysle ust. § 420 písm. f/ C. s. p. uviedol, že žalobca si počas konania uplatnil všetky práva mu patriace, súd ho opakovane vypočul, mal možnosť navrhovať dôkazy, opakovane podával návrhy na zmenu petitu, ergo argumentácia žalobcu je v tomto smere bezpredmetná.

15.2. K návrhu žalobcu na odklad právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu má žalovaný zato, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, za splnenia ktorých by mohol dovolací súd odložiť právoplatnosť alebo vykonateľnosť rozhodnutia.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť.

17. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo

domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

18. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

19. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

21. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 ods. 1 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p.). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

22. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p., podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Túto vadu vzhladol dovolateľ v nedostatočne presvedčivom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu, v tom, že odvolací súd sa podľa názoru dovolateľa nedostatočným spôsobom vysporiadal s argumentáciou žalobcu a skonštatoval svoj spôsob vymedzenia geograficky relevantného trhu, s ktorým sa žalobca nestotožnil. Namietal rozpory medzi dokazovaním a konštatovaním odvolacieho súdu, ako aj nedostatočné odôvodnenie odklonu rozhodnutia odvolacieho súdu od rozhodnutia súdu prvej inštancie, ergo postupom odvolacieho súdu bol poškodený na svojich právach, bolo mu odňaté právo na konanie pred súdom a právo na riadne a náležité odôvodnenie, čím je rozhodnutie odvolacieho súdu zmätočné, nepreskúmateľné a arbitrárne.

23. Podľa dovolateľa sa odvolací súd nezaoberal a v odôvodnení svojho rozhodnutia nedal odpoveď na argumenty žalobcu formulované už v priebehu konania, resp. nesúhlasí so závermi krajského súdu, ktorý uviedol, že konaním žalovaného nedošlo k naplneniu znakov nekalej súťaže z dôvodov podnikania v rôznych regiónoch. Nestotožnil sa s názorom krajského súdu, podľa ktorého vzdialenosť regiónov je daná predovšetkým charakterom výrobkov, alebo služieb, ktoré podnikatelia vyrábajú, jej posúdenie pre každý prípad je individuálne a kým vzdialenosť 20 km je zanedbateľná v prípade obchodu s nehnuteľnosťami, tá istá vzdialenosť je výrazná v predmetnej veci, teda v prípade obchodovania s rýchlo

sa kaziacim tovarom. Rovnako za nesprávny považuje žalobca záver súdu o tom, že nepreukázal vznik škody alebo ujmy, ktorá mu v dôsledku konania žalovaného vznikla.

24. Relevantné znaky, ktoré charakterizujú procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p. sú - zásah súdu do práva na spravodlivý súdny proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. Právo na spravodlivý súdny proces predstavuje možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neustrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov. Vyššie citované ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p., zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania v prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnomu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

25. Dovolací súd zdôrazňuje, že právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

26. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (sp. zn. II. ÚS 383/06).

27. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

28. Funkciou odôvodnenia súdneho rozhodnutia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia súdu, pričom odôvodnenie je zároveň aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia a nástrojom ochrany pred svojvoľou súdnej moci. Odôvodnenie rozhodnutia by malo stranám sporu umožniť posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní.

29. Dovolací súd uvádza, že za porušenie práva na spravodlivý proces sa považuje v zmysle rozhodovacej činnosti ústavného súdu situácia, ak všeobecný súd svoje rozhodnutie riadne neodôvodní a nevysporiada sa so všetkými relevantnými námietkami uplatnenými sporovými stranami, a to spôsobom zodpovedajúcim miere ich závažnosti. V takom prípade všeobecný súd svojim postupom založí nepreskúmateľnosť ním vydaného rozhodnutia, a spravidla tak aj jeho protiústavnosť. Ak nie sú totiž zrejmé dôvody toho - ktorého rozhodnutia, svedčí to o ľubovôli v súdnom rozhodovaní, pričom zásada právneho štátu ľubovôľu v rozhodovaní orgánov verejnej moci zakazuje; len vecne správne rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie, napĺňa - ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“ - ústavné kritériá vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy.

30. V súvislosti s namietanou arbitrárnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu najvyšší súd akcentuje, že samotná skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06). K arbitrárnosti a zjavnej neodôvodnenosti rozhodnutí všeobecných súdov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky keď uviedol, že je najčastejšie daná rozporom súvislostí ich právnych argumentov a skutkových okolností prerokovaných prípadov s pravidlami formálnej logiky alebo absenciou jasných a zrozumiteľných odpovedí na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04). Uvedené nedostatky pritom musia dosahovať mieru ústavnej relevancie, teda ich intenzita musí byť spôsobilá porušiť niektoré z práv uvedených v čl. 127 ods. 1 Ústavy. (II. ÚS 302/2019-44 z 20. februára 2020, ods. 17). O taký prípad však v danej veci nejde. Z odôvodnenia

napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu sú dostatočne zrejmé dôvody zamietnutia žaloby.

31. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k názoru, že v posudzovanej veci odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z rozsudku odvolacieho súdu je zrejmé, akými podstatnými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil, keď síce súhlasil s tvrdením žalobcu, že región pre posúdenie nekalosúťažného konania nie je stanovený hranicami kraja, či okresu, avšak s ohľadom na predmet výroby a predaja strán sporu, ktorým je výroba a predaj zmrzliny, teda tovaru rýchlo sa kaziaceho, a kedy okruh zákazníkov tvoria predovšetkým obyvatelia z blízkeho okolia, prípadne obcou prechádzajúci turisti, strany sporu nie sú v hospodárskej súťaži, nakoľko každý z nich podniká v inom regióne.

31.1. Z rozhodnutia odvolacieho súdu je rovnako zrejmé, akým spôsobom aplikoval ust. § 9 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého obchodným menom fyzickej osoby je jej meno a priezvisko; môže obsahovať aj dodatok odlišujúci osobu podnikateľa alebo druh podnikania, keď odôvodnil, že obchodné meno žalovaného (Eran Hasani), uvedené na vývesnej tabuli označujúcej jeho prevádzku, spolu so slovom ZMRZLINA, charakterizujúcim druh žalovaným v prevádzke ponúkaných výrobkov a služieb, je dostatočne odlišujúcim znakom od označenia prevádzky žalobcu.

31.2. K stručne, avšak dostatočne odôvodnenému právnomu záveru krajského súdu, že žalobca počas konania nepreukázal ani splnenie ďalšieho zákonného znaku nekalej súťaže, a to že použitím označeného slovného spojenia žalovaným mu vznikla skutočná škoda alebo mu reálne hrozí ujma, dovolací súd na upresnenie dodáva, že všetky doterajšie argumenty žalobcu, vyplývajúce z jeho výpovedí a podaní pred súdmi nižšej inštancie, o vzniku škody v dôsledku konania žalovaného, ostali v rovine tvrdení a žalobca počas konania nijakým spôsobom nepreukázal (nevyčísľil) skutočnú vzniknutú škodu, ako aj konkrétnu reálnu hroziacu ujmu. Za uvedené nemožno považovať tvrdenia žalobcu o spotrebiteľmi vnímanej rozličnej chuti zmrzliny a ich chápaní žalobcu a žalovaného ako jeden podnikateľský subjekt; o zámene stánkov na Zemplínskej; o návšteve prevádzky žalovaného turistami, z dôvodu obsadenosti prevádzky žalobcu; či o využívaní zliav u dodávateľov tovarov zo strany žalovaného.

31.3. Podľa názoru dovolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu, predchádzajúci vydaniu rozhodnutia, prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku, žalobca mal možnosť zúčastniť sa na úkonoch súdu prvej inštancie, zúčastniť sa odvolacieho pojednávania, čo aj urobil. Skutočnosť, že sa dovolateľ nestotožňuje s právnym názorom všeobecného súdu, nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti, zjavnej neodôvodnenosti alebo zmätočnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

32. Dovolací súd konštatuje, že pokiaľ žalobca videl namietanú vadu zmätočnosti v tom, že konajúce súdy nezistili skutočný stav veci (resp. rozhodli v rozpore so skutočným stavom veci), dovolací súd konštatuje, že úlohou súdu v civilnom sporovom konaní nie je zistiť skutočný stav veci (to je úlohou súdu v mimosporových konaniach), ale v sporovom konaní - vyznačujúcim sa zásadou kontradiktórnosti - súd zisťuje skutkový stav z prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany uplatnených stranami sporu včas (t. j. pri zohľadnení sudcovskej a zákonnej koncentrácie konania). Uvedenými skutočnosťami je limitované aj dokazovanie v sporovom konaní, pre ktoré v súlade s ustanovením § 185 ods. 1 CSP platí, že výlučne súd rozhodne, ktoré zo včas stranami sporu navrhnutých dôkazov (keďže návrh na vykonanie dokazovania predstavuje prostriedok procesného útoku a procesnej obrany) vykoná.

32.1. Dovolací súd zároveň dodáva, že ani prípadné nedostatky pri zisťovaní skutkového stavu, alebo nesprávne prijaté skutkové závery zo strany konajúcich súdov nie je možné podrobiť dovolaciemu prieskumu. V tejto súvislosti pripomína, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od prvoinštančného a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie - vid' ustanovenie § 442 CSP („dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd“). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. Takáto dovolacia námietka nepredstavuje zákonom spôsobilý spôsob vymedzenia

dovolacieho dôvodu v súlade s § 431 CSP, a preto nemôže predstavovať namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP.

33. V nadväznosti na vyššie uvedené dovolací súd napokon pripomína konštatovanie ústavného súdu uvedené v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 61/2019, v zmysle ktorého aj v právnych veciach, na ktoré sa vzťahuje nová procesná úprava účinná od 1. júla 2016, je opodstatnený názor, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.. Nejde totiž o nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci „strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces“.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalobcu podľa ust. § 420 písm. f/ C. s. p., nie je procesne daná, preto jeho dovolanie podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p., odmietol. Keďže dovolanie bolo odmietnuté, dovolací súd nerozhodoval o návrhu dovolateľa na odklad právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu v zmysle ust. § 444 C. s. p..

35. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p., v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p..

36. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.